

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 5. Sergii Obitus. Joannes VI. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

possunt, cum editi sint concurrente u-Sæculum VII
traque Potestate tam sæculari quam spi- A. C. 698.
rituali, & præter pœnas spirituales, e-
tiam mulctæ, aliæque pœnæ temporales
injungantur. Ceterum Sanctitas & Li-
bertas Ecclesiarum conservatur. Pu-
niuntur Adulteri, illique, qui Die Do-
minica laborant, qui Dæmonibus sa-
crificant, qui in diebus Jejunii carnes
manducant. Præscribitur Formula præ-
standi juramentum, a cuius vero præ-
statione tam Episcopus quam Rex exi-
muntur.

§. V.

Sergii Obitus. Joannes VI. Papa.

Romæ Sergius Papa suis exhortationi-
bus reduxit ad unitatem Ecclesiæ
Archiepiscopum Aquilejensem & ejus
Episcopos Suffraganeos, qui in aliquo
Concilio habito ex ignorantia Concilium
quintum recipere recusabant. Multas *Paul. Dia.*
reparavit, ornavitque Ecclesiæ. Præter *VI.hift.c.14.*
alia perfici jussit Thymiamaterium au-
reum majus cum columnis suis & oper-
culo, in quo, dum celebrabantur Missæ
solemnia, Diebus Festis Incensum cre-
mabatur. Corpus S. Leonis Papæ ex
abdicto Secretarii Ecclesiæ S. Petri, ubi
latebat, tumba diligentius elaborata, in
loco publico dictæ Ecclesiæ reposuit. I-
dem Papa jussit, ut in Missa Agnus Dei

Nn 2

canta-

Sæcul. VIII. cantaretur illo temporis spatio, quo Hostiæ frangebantur, ad illud enim, ut diximus, aliqua morula opus erat. Præterea S. Sergius publicas preces instituit, jussitque, ut populus a S. Adriano exire, & ad S. Mariam procederet in quatuor Festis, nempe Annunciationis, Nativitatis S. Virginis, Dormitionis, id est, beatæ mortis, in Festo S. Simeonis, quod Graci *Hypapanta*, id est, occursus, & nos Virginis Purificationem appellamus. Inde videre est, quam antiqua consuetudo sic, hæc Festa celebrandi. Item S. Sergius ad diversa loca ordinavit Episcopos nonaginta septem, & inter alios Damnum Archiepiscopum Ravennensem. Una ordinatione Mense Martio creavit Presbyteros octodecim & Diaconos quatuor. Sacram Sedem tenuit annis tredecim & novem ferme mensibus, sepultusque est ad S. Petrum vigesima octava Sept. anno 701. Indictione decima quin-

ap. Baro. an. ta. Tiberio Apsimaro regnante. Ex eius
701.n.9. Epitaphio dispicimus, Sergium non ante fuisse receptum Papam, quam defuncto Theodoro ejus æmulo; item Roma fuisse pulsum, (*) & annis septem exul, interim

Pellitur Urbe Pater, pervadit Sacra Joannes,
Romuleosque greges dissipat ipse lupus,
Exul erat patria septem volventibus annis,
Post populi multis urbe reddit precibus.
Manlius,

interim Antipapa, cui nomen Joannes, Sæcul. VIII.
Sacram Sedem occupante, Sergium dein- A.C. 701.
de redisse, populo vehementissime in-
stante, atque consecratum & Sedi suæ
restitutum Usurpatores secundum Cano-
nes excommunicasse.

Sergio Papa defuncto, cum S. Sedes
uno mense & viginti ferme diebus va-
casset, electus est Joannes VI. Natione
Græcus, qui annis tribus, duobus men-
sibus, & diebus duodecim sedit, impe-
rante Tiberio. Unica Ordinatione Pres-
byteros novem, Diaconos duos, & per
diversa loca Episcopos quindecim crea-
vit. Ipso sedente Theophilactus Impe-
ratori a cubiculis, Patricius, & Italiae
Exarchus, ex Sicilia Romam venit; qua-
re comperta, Milites totius Italiae tu-
multuatim Romam convolant, Theophi-
lahti perniciem molituri. Sed medium
se dedit Pontifex, portas Civitatis clausit,
Episcopos ad castra, ubi milites conve-
nerant, misit, & hortatu suo paterno Se-
ditionem coërcuit. Haud multo post
tempore Gisulfus Longobardorum Dux *Id. & Paul.*
Diac. VI.
Beneventanus Campaniam vastavit, ne-
mine obstante, rapinis & incendiis o-
mnia miscens, multis in diram captivita-
tem abstractis. Tunc vero Pontifex
missis Episcopis cum magna pecuniæ vi,
ex Thesauris Ecclesiæ Romanæ exprom-

Anast.

hift. c. 27.

Sæcul. VIII. pta omnes captivos redemit, & Gisul-
fum copiasque ejus terga vertere coegit.
A. C. 701.

§. VI.

Monasteria, Farfense, & S. Vi-
centii.

Gisulfus, cuius hic meminimus, locum illum donavit, in quo deinde Monasterium S. Vincentii a tribus viris nobilibus Beneventanis, quorum nomina Paldon, Tason & Taton, ex duobus fratribus genitis, fundatum est. Eos Perfectionis Evangelicæ desiderium impulit,

Añ. SS. ut relicta patria & divitiis suis ad lu-
Ben. to. 3. stranda Galliæ Monasteria iter suscep-
p. 415.

Abeuntes parentibus dixerunt, se Romam ire; quo etiam primo se contulerunt, cum equis & servulis, quot viros præclara Stirpe ortos decebant, domo profecti. At Provinciæ suæ fines egressi, famulos & equos remiserunt, dicentes, se votum concepisse, quod solidi pedibus Romam ire vellent. Deinde vestibus pretiosis, quas gerebant, obvius quibusdam mendicabulis datis, ipsi eorum centonibus se contexerunt.

Ad Monasterium Farfense in Regione Sabinorum pervenientes ab Abbate, cui nomen Thomas, magna Charitate excepti sunt. Is natione Gallus in Valli

ib. p. 285. Maurensi natus, postquam fuisse Presbyter